

Деведесет и четиригодишниот старец Никита Даутовски бил во првите борбени редови не само во Граѓанската војна во Грција, туку и во ЕЛАС, а учествувал и во Грчко-италијанската војна, на албанскиот фронт. За својата храброст и заслуги е одликуван не само од КПГ (пред одреден период орденот му бил доставен на лична адреса, а по повод 50-годишнината од ДАГ), туку и од претседателот на некогашна Југославија, Тито.

Пишува: Жаклина МИТЕВСКА

ОДЛЕЖАЛ ДВЕ ГОДИНИ ЗАТВОР ВО АТИНА

Дедо Никита Даутовски, некогашниот борец во Граѓанската војна во Грција, но и учесник во ЕЛАС и борец во првите борбени редови на албанскиот фронт, храбро чекори во деветтата деценија од својот живот. Кај него сè уште е присутен борбениот дух, а во тоа се уверивме кога го посетивме во неговиот дом во скопската населба Топанско поле.

Даутовски е роден во далечната 1913 година во село Драничево, Костурска околија. Детските денови ги минал во селото. Шестгодишното училиште го за-

Тој и неговите соборци почнале да се организираат за да му се спротивстават на непријателот. Во рамките на ЕЛАС бил сè до неговото разоружување во 1944 година.

"Се вратив дома, но не можев да издржам. Во 1945 година почнаа да ги гонат оние кои се бореа против Гер-

ните почнале да се разгоруваат, а Никита заминал за Лариса. Маџирите од неговото село му испратиле тужба, а родителите на Даутовски му ја препратиле во Лариса.

"Во тужбата бев обвинет дека сум бил член на Комунистичката партија на Грција, дека сум работел за партијата и

КПГ НА ЛИЧНА АДРЕСА МИ ИСПРАТИ ОРДЕН ЗА ЗАСЛУГИ

вршил на грчки јазик, а десет години работел во циглана, при што како работник изработувал цигли, керамици.

По учеството на албанскиот фронт, во 1941 година се вратил во Грција, но бил заробен од Италијанците, кои го осудиле на деветгодишна робија во Атина. Во затворот одлежал само две години, а кога се вратил дома, селата веќе биле окупирани од Германците, Италијанците, Бугарите...

манците. Избегав од домот, при што се засолнил во околината на Воденско. Зимата 1946 година повторно се вратив дома. Една грчка учителка, која беше блиска со Анличаните и со грчката Влада, ме советуваше да си дојдам зашто моите деца гладувале, а ми рече и дека ќе ми најде лична карта. Ја послушав, а таа си ја исполни задачата, ми извади лична карта", раскажува Даутовски.

Нетрпението и прогонот на партиза-

за тоа да ѝ ја дадам Егејска Македонија на Југославија. На 13 август бев повикан на суд во Костурско. Пред да отидам повторно се посветував со грчката учителка. Таа ми рече да не заминувам во партизани и дека тие ќе ме ослободат. На судското рочиште дојде учителката со нејзините соработници, но не се појавија тужителите. Судската расправа беше одложена за 20 септември, по што бев слободен и си заминав дома.

КАТА ВОЈНА ВО ГРЦИЈА: НИКИТА ДАУТОВСКИ

ΠΟΦΑΛΝИЦА И ОРДЕН ЗА ЗАСЛУГИ ОД КПГ

Во 1946 година имаше гласање за демократија или за монархија. Јас не гласав зашто не бев запишан во списокот", се потсетува борецот.

По предупредувањето за опасноста ако остане дома, во септември Никита заминал во планините. Се сконцентрирал во околината на Грамос, по што почнале борбите. На 10 јули 1948 година бил ранет, а на 15 јули, со камион, во кој имало многу ранети, бил донесен во катлановската болница. Таму бил сè до октомври 1948 година. По заздравувањето повторно бил вратен во Грција, во околината на Вичо.

"Комисијата ме прогласи за неспособен за борба, па ми дадоа задача да ја чувам болницата во Преспа, но сепак не бев стражар. Во тоа време партијата организираше телеграфска школа. Иако имав желба да станам телеграфист, тоа не ми го дозволија. Другарите ми ука-

ОДЛИКУВАН И ОД ТИТО

жуваа дека задачата е опасна, дека се оди на теренот на непријателот, а поради повредата на ногата јас не ќе можам во исто време да носам и храна и оружје. Станав телефонист и ме распо-

редија во штабот на 12. дивизија. Таму бев сè до капитулацијата на ДАГ", посочува дедо Никита.

При крајот на војната во 1949 година, заедно со своите соборци Даутовски пребежал во Албанија. Но, повторно бил вратен во Грција, на Грамос. Таму бил пет дена, па приказната продолжила со одењето во Елбасан, потоа во Бурели, Русија. Во таа држава живеел 20 години, а во Скопје дошол во 1966 година. Тука се оженил со својата втора сопруга Тина, исто така, борец во Граѓанската војна во Грција.

Пред извесен период КПГ, лично на негова адреса, му испратила орден за заслуги, по повод 50-годишнината од ДАГ.

(Серијата "Сеќавања" се реализира во соработка со Ташко Јованов)

FA. ALIJA DAUTOSKI

POGREBEN INSTITUT

MEGJUNARODEN POGREBEN INSTITUT - STUTTGART. VRŠIME PREVOZ NA POČINATIOT SO AVTOMOBIL ILI AVION. BRZO, SIGURNO I KOREKTNО. OBEZBEDUVANJE NA SITE POTREBNI DOKUMENTI I OŠTANATI POTREBI. RASPOLAGAME SO KOMPLETNA POGREBNA OPREMA. NAŠITE USLUGI SE, OD MESTOTO NA POČINATIOT OD SITE EVROPSKI ZEMJI DO MESTOTO NA POGREBOT !

EDINSTVEN MAKEDONSKI POGREBEN INSTITUT. PROVERENA USLUGA!
I VO NAJTEŠKITE MOMENTI NIE SME SO VAS! VI STOIME NA RASPOLAGANJE 24 ČASA

D
A
S

Büro Makedonija
Tel. 048 / 473 315
Mob. 070 / 711 788

Büro Stuttgart
Tel. 0711 / 8 17 78 72
Fax 0711 / 8 17 78 73
Mob. 0171 / 5 46 32 20
0172 / 7 62 20 49

70469 Stuttgart - Leobenerstr. 33
Feuerbach www.dautoski.de